

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เพื่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระบายของ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี ในการเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยมีขั้นตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย
- ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตร
- ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิจัย

- M* แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)
- SD* แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- n* แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)
- T* แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (t - Dependent Sample)
- P* แทน ความน่าจะเป็น (Probabilty)
- PM* แทน ค่าคุณภาพหลักสูตร (The Puissance Measure)

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระบายของ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี ปรากฏว่าได้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่องระบายของ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี ที่มีคุณภาพ โดยมีผลการประเมินเอกสารหลักสูตร โดยวิธีการแบบนุชองค์ อยู่ในระดับคุณภาพสูง ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการประเมินเอกสารหลักสูตรแบบปุยของค์

ผลการคำนวณจากการประเมินคุณภาพของหลักสูตร							
องค์ประกอบหลักสูตร	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้เชี่ยวชาญ	ผู้เชี่ยวชาญ	เฉลี่ย	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	11.66	10.05	10.00	11.66	12.18	11.11	คุณภาพสูง
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	11.42	12.10	12.00	11.00	11.00	11.50	คุณภาพสูง
ด้านการวัดผลประเมินผล	11.25	10.56	11.00	10.56	10.56	10.78	คุณภาพสูง
หลักสูตรทั้งฉบับมีค่า P.M.						11.13	คุณภาพสูง

จากตารางที่ 5 ผลการประเมินเอกสารหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระบายของ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี ด้วยการใช้เทคนิคปุยของค์ (The Puissance Measure) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เมื่อนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าปุยของค์ (P.M.) ที่แยกการประเมินเป็นรายด้าน คือ ด้านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 18 ข้อ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 19 ข้อ และด้านการวัดผลประเมินผล 16 ข้อ สามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

พบว่า ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.11 แปลความหมาย ตามเกณฑ์การประเมินค่า P.M. ได้ว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรมีคุณภาพสูงหรือดีมาก ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.50 แปลความหมาย ตามเกณฑ์การประเมินค่า P.M. ได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตรมีคุณภาพสูงหรือดีมาก และด้านการวัดผลประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.78 แปลความหมาย ตามเกณฑ์การประเมินค่า P.M. ได้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้ ของหลักสูตรมีคุณภาพสูงหรือดีมาก เมื่อพิจารณาหลักสูตรทั้งฉบับ 3 ด้าน คือ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดผลประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.13 แปลความหมาย ตามเกณฑ์การประเมินค่า P.M. ได้ว่า หลักสูตรมีคุณภาพสูงหรือดีมาก เหมาะสมในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้หลักสูตร

ผู้วิจัยทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระบายของ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาขานาฏศิลป์ไทยละคร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะนาฏศิลป์ไทย ในวิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี จำนวน 30 คน ได้ผลดังนี้

1. ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ผลการทดสอบวัดทักษะการปฏิบัติ

3. ผลการทดสอบวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระบายของ

ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ

One - Group Pretest – Posttest Design ทดสอบก่อนการทดลองใช้หลักสูตร และหลังการทดลอง ใช้หลักสูตร เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบ *t - test* แบบ Dependent Samples ที่ปรากฏดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

หน่วยการ เรียนรู้ที่	n	ทดสอบก่อนเรียน		ทดสอบหลังเรียน		df	t - test	P
		M	SD	M	SD			
1 - 2	30	14.46	5.11	20.83	4.72	29	19.47*	.000

**P = .01

จากตารางที่ 6 พบว่า การทดลองใช้หลักสูตรในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 – 2 จากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.11 และคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.83 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.72 เมื่อนำไปทดสอบความแตกต่างของค่าที่ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการประเมินทักษะการปฏิบัติ หลังการทดลองใช้หลักสูตรในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เป็นการประเมินหลังการเรียนลักษณะประเมินทักษะการปฏิบัติและกระบวนการหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน ด้วยค่าสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ที่ปรากฏดังตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 ร้อยละของคะแนนทักษะทางการปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย

คะแนนทักษะทางการปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย	จำนวนคน	ร้อยละ
19 คะแนน	16	53.33
17 คะแนน	8	26.67
16 คะแนน	6	20.00
$M = 17.86$ $SD = 1.27$	30	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงร้อยละของคะแนนทักษะทางการปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยของนักเรียน หลังเรียนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 พบว่า นักเรียนร้อยละ 53.33 ได้ 19 คะแนน นักเรียนร้อยละ 26.67 ได้ 17 คะแนน และนักเรียนร้อยละ 20.00 ได้ 16 คะแนน ในภาพรวมผลการประเมิน ทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27

ตารางที่ 8 ร้อยละของระดับคะแนนทักษะทางการปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย

ระดับคะแนน	จำนวนคน (ร้อยละ)
ระดับคะแนน 4 หมายถึง ดีมาก (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 20.00 – 18.00)	16 (53.33)
ระดับคะแนน 3 หมายถึง ดี (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 17.00 – 14.00)	14 (46.67)
ระดับคะแนน 2 หมายถึง พอใช้ (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 13.00 – 10.00)	0 (00.00)
ระดับคะแนน 1 หมายถึง ปรับปรุงแก้ไข (คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 9.00 – 0.00)	0 (00.00)
	$M = 17.86$

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนร้อยละ 53.33 ได้ระดับคะแนนดีมาก และนักเรียน ร้อยละ 46.67 ได้ระดับคะแนนดี ในภาพรวมของการวัดทักษะทางการปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.86 หมายถึง คะแนนอยู่ในระดับดี

ผลการประเมินการวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระเบียบของ หลังทดลองใช้หลักสูตรที่เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การเรียนด้วยหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระเบียบของ ทั้งทางบวก และทางลบ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วย
 หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระบายของ หลังเรียนกับเกณฑ์การยอมรับที่ตั้งไว้ โดยใช้สถิติทดสอบ *t-test*
 แบบ Dependent Sample ได้ผลปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการประเมินการวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรท้องถิ่น
 เรื่อง ระบายของ หลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นกับเกณฑ์การยอมรับที่ตั้งไว้
 ในระดับมาก (มากกว่า 3.50)

ข้อ ที่	ข้อความ	<i>N</i>	\bar{X}	<i>S</i>	<i>T</i>	<i>P</i>	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ ที่
1	การได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ของ ในจังหวัดจันทบุรีเป็นเรื่องที่ดี	30	4.43	1.15	3.70	.000	มาก	14
2	นักเรียนรู้สึกภูมิใจในท้องถิ่น ของตนเอง	30	4.16	.73	3.86	.000	มาก	27
3	ศิลปวัฒนธรรมประจำชาติเป็น สิ่งสำคัญเป็นแบบอย่างที่ดีงาม	30	4.46	.80	3.75	.000	มาก	13
4	การเรียนรู้เกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรมเป็นเรื่องน่าเบื่อ	30	4.40	.66	3.19	.000	มาก	18
5	การเรียนรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ ไทยทำให้เสียเวลาเปล่า	30	4.16	.58	3.33	.000	มาก	28
6	นักเรียนชอบวิทยากรท้องถิ่น เป็นผู้สอน ประวัติความเป็นมา ของชนชาวของ	30	4.06	.88	3.47	.000	มาก	29
7	นักเรียนมีความสนใจเกี่ยวกับ สภาพการเปลี่ยนแปลงของ สังคมชาวของ	30	4.40	.55	2.94	.000	มาก	19
8	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายที่ต้อง เรียนเรื่องความเป็นมาแนวคิด ในการประดิษฐ์ทำรำ	30	4.36	.54	2.61	.000	มาก	21

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	<i>N</i>	\bar{X}	<i>S</i>	<i>T</i>	<i>P</i>	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ ที่
9	นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่นาฏศิลป์ไทยเป็นที่รู้จักของคนทั้งในและต่างประเทศ	30	4.63	.60	3.75	.000	มากที่สุด	5
10	นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในการปฏิบัติทำพื้นฐานเบื้องต้นของนาฏศิลป์ไทย	30	4.36	.79	3.19	.000	มาก	20
11	การปฏิบัติทำพื้นฐานเบื้องต้นนาฏศิลป์ไทยควรทำจนเป็นนิสัย	30	4.56	.66	3.65	.000	มากที่สุด	9
12	การเรียนนาฏศิลป์ไทยช่วยให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์	30	4.70	.54	3.35	.000	มากที่สุด	1
13	การชมวีดีโอการแสดงนาฏศิลป์ไทยเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนชื่นชอบ	30	4.50	.56	2.78	.000	มากที่สุด	11
14	การชมวีดีโอการแสดงนาฏศิลป์ไทยทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์	30	4.56	.71	3.04	.000	มากที่สุด	8
15	นักเรียนตั้งใจที่จะจดจำท่ารำระบำของตั้งแต่ต้นจนจบให้ได้	30	4.33	.70	3.80	.000	มาก	23
16	นักเรียนไม่ชอบดูการแสดงเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทย	30	4.43	.55	3.53	.000	มาก	17
17	การฝึกปฏิบัตินาฏศิลป์ไทยเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่ง	30	4.66	.46	3.78	.000	มากที่สุด	4
18	เมื่อได้รำระบำของแล้วทำให้เกิดความรักในท้องถิ่น	30	3.93	.85	2.27	.000	มาก	30
19	นักเรียนควรร่วมกันรักษาระบำของให้มีการสืบทอดต่อไป	30	4.63	.47	2.12	.000	มากที่สุด	6

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	<i>N</i>	\bar{X}	<i>S</i>	<i>T</i>	<i>P</i>	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ ที่
20	การเรียนนาฏศิลป์ไทยเป็น เรื่องที่ต้องจดจำมากทำให้ เกิดความเบื่อหน่าย	30	4.30	.69	2.60	.000	มาก	24
21	การเรียนนาฏศิลป์ไทยช่วย ให้มีปฏิภาณไหวพริบดี	30	4.53	.61	2.70	.000	มากที่สุด	10
22	นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่สามารถ ปฏิบัติท่าร่ายรำของได้	30	4.36	.54	2.61	.000	มาก	21
23	นักเรียนชอบให้ครูเล่า เรื่องราวเกี่ยวกับการแสดง นาฏศิลป์ไทย	30	4.70	.45	2.20	.000	มากที่สุด	2
24	การปฏิบัติทำนาฏยศัพท์เป็น เรื่องยากมาก	30	4.16	1.96	3.95	.000	มาก	26
25	นักเรียนเห็นว่าการนุ่งผ้าแดง เวลาเรียนนาฏศิลป์ไทยเป็น เรื่องที่ดี	30	4.70	.45	3.35	.000	มากที่สุด	2
26	การปฏิบัติทำพื้นฐานเบื้องต้น ไม่มีประโยชน์ต่อการเรียน นาฏศิลป์ไทย	30	4.60	.55	2.10	.000	มากที่สุด	7
27	การเรียนรู้เรื่องราวในท้องถิ่น เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น	30	4.20	.97	2.42	.000	มาก	25
28	นักเรียนต้องเรียนเรื่อง ร่ายรำของด้วยความรู้สึก ถูกบังคับ	30	4.43	.66	2.72	.000	มาก	15
29	เมื่อได้เรียนนาฏศิลป์ไทยแล้ว นักเรียนรู้สึกรักและมีความ ตั้งใจที่จะเรียนจนจบ	30	4.43	.66	2.72	.000	มาก	15

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ ที่	ข้อความ	<i>N</i>	\bar{X}	<i>S</i>	<i>T</i>	<i>P</i>	ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ ที่
30	เมื่อเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยแล้ว รู้สึกภูมิใจและมีความตั้งใจ ที่จะสืบทอดต่อไป	30	4.50	.50	3.31	.000	มากที่สุด	12
ภาพรวม		30	4.42	2.52	19.09	.000	มาก	

** $p \leq .01$ (ทดสอบทางเดียว)

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนวัดความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตร
หลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่น โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.52
เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าคะแนนเฉลี่ยมีค่าอยู่ระหว่าง 3.93 ถึง 4.70 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
มีค่าอยู่ระหว่าง .45 ถึง 1.96 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์พบว่า คะแนนวัดความคิดเห็นของนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระบายของ หลังการทดลองใช้หลักสูตรท้องถิ่นเฉลี่ย
มีค่าอยู่ในระดับมากขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังการทดลองใช้
หลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ระบายของ นักเรียนมีความรู้สึกทางบวกที่มีต่อการเรียนด้วยหลักสูตรท้องถิ่น
หลังเรียนอยู่ในเกณฑ์การยอมรับที่ตั้งไว้ในระดับมาก (มากกว่า 3.50)